Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

28. jaanuar 2016*

Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 158/2013 — Kehtivus — Teatavate Hiinast pärinevate tsitrusviljadest valmistatud toodete ja konservide impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastane tollimaks — Esialgse määruse kehtetuks tunnistanud kohtuotsuse täitmine — Normaalväärtuse kindlaksmääramist käsitleva esialgse uurimise taasalustamine — Dumpinguvastase tollimaksu taaskehtestamine samade andmete põhjal — Arvesse võetav uurimisperiood

Liidetud kohtuasjades C-283/14 ja C-284/14,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Finanzgericht Düsseldorf'i (Düsseldorfi maksukohus, Saksamaa) ja Finanzgericht Hamburg'i (Hamburgi maksukohus, Saksamaa) 4. juuni 2014. aasta ja 1. aprilli 2014. aasta otsustega esitatud eelotsusetaotlused, mis saabusid Euroopa Kohtusse 11. juunil 2014, menetlustes

CM Eurologistik GmbH

versus

Hauptzollamt Duisburg (C-283/14)

ja

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

versus

Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14),

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: kolmanda koja president L. Bay Larsen neljanda koja presidendi ülesannetes, kohtunikud J. Malenovský (ettekandja), M. Safjan, A. Prechal ja K. Jürimäe,

kohtujurist: N. Jääskinen,

kohtusekretär: ametnik V. Tourrès,

arvestades kirjalikus menetluses ja 20. mai 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— CM Eurologistik GmbH ja Grünwald Logistik Service GmbH (GLS), esindaja: *Rechtsanwalt* K. Landry,

— Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: S. Boelaert, keda abistasid *solicitor* B. O'Connor ja *solicitor* S. Crosby, ning advokaat S. Gubel,

— Euroopa Komisjon, esindajad: T. Maxian Rusche ja R. Sauer,

olles 24. septembri 2015. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlused käsitlevad küsimust, kas nõukogu 18. veebruari 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 158/2013, millega taaskehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate tsitrusviljadest (mandariinidest jne) valmistatud toodete ja konservide impordi suhtes (ELT L 49, lk 29), on kehtiv.

2 Need eelotsusetaotlused esitati CM Eurologistik GmbH (edaspidi „Eurologistik") ja Hauptzollamt Duisburgi (Duisburgi peatolliamet, Saksamaa) vahelises kohtuvaidluses ning Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (edaspidi „GLS") ja Hauptzollamt Hamburg-Stadti (Hamburgi linna peatolliamet, Saksamaa) vahelises kohtuvaidluses, mis käsitlevad asjaolu, et nimetatud tolliametid nõuavad sisse dumpinguvastast tollimaksu Hiinast pärinevate mandariinikonservide impordi eest.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51; edaspidi „alusmäärus"), mis jõustus 11. jaanuaril 2010, tunnistati kehtetuks ja asendati nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), mida on muudetud nõukogu 21. detsembri 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 2117/2005 (ELT L 340, lk 17; edaspidi „määrus 384/96"). Alusmääruses on määruse nr 384/96 sätted kodifitseeritud ja analoogses sõnastuses üle võetud.

4 Alusmääruse artiklis 1 „Põhimõtted" on sätestatud:

„1. Dumpinguvastast tollimaksu võib kohaldada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine ühenduses tekitab kahju.

2. Toodet käsitletakse dumpingtootena, kui selle hind ühendusse eksportimisel on väiksem kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi kindlaksmääratud samasuguse toote võrreldav hind.

[…]"

5 Alusmääruse artikkel 2 „Dumpingu kindlaksmääramine” on sõnastatud järgmiselt:

„A. Normaalväärtus

1. Normaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärases kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad. […]

7.

a) Mitteturumajanduslikest riikidest […] pärineva impordi puhul määratakse normaalväärtus kolmandas turumajanduslikus riigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel või hinna järgi, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajanduslikust riigist teistesse riikidesse, k.a ühendusse, või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul põhjendatud alusel, sealhulgas samasuguse toote eest ühenduses tegelikult makstud või makstava hinna alusel, mida on vajaduse korral nõuetekohaselt kohandatud, et sisse arvata põhjendatud kasumimarginaal.

Sobiv kolmas turumajanduslik riik valitakse põhjendatud viisil, võttes nõuetekohaselt arvesse valimise ajal kättesaadavaid usaldusväärseid andmeid. […] […]”

6 Alusmääruse artikli 5 „Menetluse algatamine” lõikes 9 on ette nähtud:

„Kui pärast konsultatsiooni ilmneb, et menetluse algatamiseks on piisav hulk tõendusmaterjali, teeb komisjon seda 45 päeva jooksul pärast kaebuse esitamist ning avaldab teate *Euroopa Liidu Teatajas*. Kui esitatud tõendusmaterjal on ebapiisav, teatatakse kaebuse esitajale sellest pärast konsulteerimist 45 päeva jooksul alates kuupäevast, mil kaebus komisjonile esitati.”

7 Alusmääruse artiklis 6 „Uurimine” on sätestatud:

„1. Pärast menetluse algatamist alustab komisjon koostöös liikmesriikidega uurimist ühenduse tasandil. Dumpingut ja kahju uuritakse ühel ajal. Tüüpilise järelduse saamiseks valitakse dumpingu puhul uurimisperioodiks tavaliselt vähemalt kuue kuu pikkune menetluse algatamisele vahetult eelnev ajavahemik. Informatsiooni uurimisperioodile järgneva perioodi kohta ei võeta üldjuhul arvesse.

[…]

9. Artikli 5 lõike 9 alusel algatatud menetluse puhul viiakse uurimine võimaluse korral lõpule ühe aasta jooksul. Igal juhul tuleb uurimine lõpetada 15 kuu jooksul pärast selle algatamist kas artikli 8 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud kohustuste võtmisel, või artikli 9 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud lõplike meetmete võtmisel.”

8 Alusmääruse artiklis 11 „Kehtivusaeg, läbivaatamine ja tagasimaksed” on ette nähtud:

„1. Dumpinguvastane meede peab jääma jõusse üksnes nii kaua ja üksnes selles ulatuses, mis on vajalik, et avaldada vastutoimet kahju tekitavale dumpingule.

2. Lõplik dumpinguvastane meede aegub viie aasta möödudes selle kehtestamisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise lõpetamise kuupäevast, mis hõlmas nii dumpingut kui ka kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu või kahju jätkumine või kordumine. […]

[…]

3. Kui see on põhjendatud, võib meetme jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel […]

Vahepealne läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata dumpingut, ja/või selle kohta, et meetme kõrvaldamisel või muutmisel kahju tõenäoliselt ei jätku või ei kordu või et olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju tekitava dumpingu korvamiseks.

[…]”

9 Alusmääruse artiklis 23 „Kehtetuks tunnistamine” on sätestatud:

„Määrus (EÜ) nr 384/96 tunnistatakse kehtetuks.

Määruse (EÜ) nr 384/96 kehtetuks tunnistamine ei piira siiski selle alusel algatatud menetluste kehtivust.

[…]”

Põhikohtuasjad ja eelotsuse küsimused

Määruse nr 158/2013 vastuvõtmise aluseks olnud asjaolud

10 Komisjon kehtestas mandariinikonservide impordi suhtes ajutised kaitsemeetmed, võttes vastu 7. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1964/2003 ajutiste kaitsemeetmete rakendamise kohta teatud tsitrusviljadest (mandariinid jne) valmistatud toodete või konservide impordi suhtes (ELT L 290, lk 3). See määrus jõustus 9. novembril 2003 ja oli kohaldatav kuni 10. aprillini 2004.

11 Tegutsedes vastavalt nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrusele (EÜ) nr 3285/94 impordi ühiste eeskirjade kohta ja määruse (EÜ) nr 518/94 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 349, lk 53; ELT eriväljaanne 11/10, lk 17), ning nõukogu 7. märtsi 1994. aasta määrusele (EÜ) nr 519/94 teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta ja määruste (EMÜ) nr 1765/82, nr 1766/82 ja nr 3420/83 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 67, lk 89; ELT eriväljaanne 11/10, lk 3), võttis komisjon 7. aprillil 2004 vastu määruse (EÜ) nr 658/2004 lõplike kaitsemeetmete rakendamise kohta teatud tsitrusviljadest (mandariinidest jne) valmistatud toodete või konservide impordi suhtes (ELT L 104, lk 67), mis kehtis 11. aprillist 2004 kuni 8. novembrini 2007.

12 Enne asjaomaste kaitsemeetmete aegumist esitas Hispaania Riiklik Puu- ja Köögiviljatöötlejate Ühenduste Föderatsioon nende meetmete pikendamise taotluse, mille komisjon tagasi lükkas.

13 Seejärel esitas nimetatud föderatsioon 6. septembril 2007 komisjonile dumpinguvastase kaebuse, mis puudutas Hiinast pärinevate teatavatest tsitrusviljadest valmistatud toodete ja konservide importi.

14 Leides, et see kaebus sisaldas piisavaid tõendeid, avaldas komisjon 20. oktoobril 2007 Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate töödeldud või konserveeritud tsitrusviljade (nimelt mandariinid jms) impordi suhtes dumpinguvastase menetluse algatamise teate (ELT C 246, lk 15).

15 Selles teates märgiti, et viidatud tooted on Hiinast pärit töödeldud ja konserveeritud mandariinid (sealhulgas tangeriinid ja satsumad), klementiinid, vilkingid ja muud sellised tsitrushübriidid, millele ei ole lisatud alkoholi ning on või ei ole lisatud suhkrut või muid magusaineid, ning mis vastavad nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382), mida on muudetud komisjoni

17. oktoobri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1549/2006 (ELT L 301, lk 1), I lisas asuva kombineeritud nomenklatuuri (edaspidi „KN") rubriigi 2008 määratlusele ja deklareeritakse tavapäraselt KN alamrubriikidesse 2008 30 55, 2008 30 75 ja ex 2008 30 90. Samas täpsustab kõnealune teade, et KN alamrubriike on mainitud ainult soovituslikult. Kõnealuste tsitruseliste normaalväärtuse kindlaksmääramise kohta selgitab komisjon oma teates, et kuna asjaomaseid tooteid väljaspool ühendust ja Hiinat ei toodeta – välja arvatud eksportivad tootjad, kes esitavad piisava tõendusmaterjali selle kohta, et nad tegutsevad turumajanduse tingimustes, ja vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktile a – arvutas kaebuse esitaja normaalväärtuse Hiina jaoks „muul mõistlikul alusel", st hindade alusel, mida ühenduses tegelikult maksti või makstakse samasuguse toote eest ja mida on „nõuetekohaselt kohandatud".

16 Komisjon võttis 4. juulil 2008 vastu määruse (EÜ) nr 642/2008, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate tsitrusviljadest (mandariinidest jne) valmistatud toodete ja konservide impordi suhtes (ELT L 178, lk 19). Selle määruse põhjendusest 12 ilmneb, et dumpingu esinemise uurimine hõlmas ajavahemikku 1. oktoobrist 2006 kuni 30. septembrini 2007, sellal kui kahju hindamise uurimine hõlmas ajavahemikku 1. oktoobrist 2002 kuni uurimisperioodi lõpuni. Vaatlusaluse toote normaalväärtuse kindlaksmääramise kohta on nimetatud määruse põhjendustes 38–45 selgitatud, et kolmandate riikide tootjate koostöö puudumise tõttu arvutati normaalväärtus kõikide valimisse kaasatud eksportivate tootjate jaoks muul mõistlikul alusel, st hindade alusel, mida ühenduses tegelikult maksti või makstakse samasuguse toote eest.

17 Euroopa Liidu nõukogu võttis 18. detsembril 2008 vastu määruse (EÜ) nr 1355/2008, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavatest tsitrusviljadest (mandariinidest jne) valmistatud toodete ja konservide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse nende suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 350, lk 35), mis jõustus 31. detsembril 2008. Selle määruse põhjenduse 17 kohaselt ei esitatud ühtki argumenti, mille abil oleks suudetud kahtluse alla seada normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatud metoodikat. Komisjon selgitas eelkõige, et mõne muu importiva riigi hinnateabe või avaldatud teabe kasutamine ei oleks olnud mõistlik lahendus, sest koostöö puudumise tõttu „võrdlusriigiga" ei oleks saanud seda teavet alusmääruse artikli 6 lõike 8 nõuete kohaselt kontrollida. Seepärast on määruse nr 1355/2008 põhjenduses 18 märgitud, et määruse nr 642/2008 põhjendused 38–45 on kinnitatud.

18 Hagiavaldusega, mis esitati Euroopa Liidu Üldkohtu kantseleisse 23. märtsil 2009, esitasid kaks ettevõtjat, keda määrusega nr 1355/2008 kehtestatud dumpinguvastane tollimaks puudutas, hagi selle määruse tühistamiseks.

19 Üldkohus rahuldas 17. veebruari 2011. aasta otsusega Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods *vs*. nõukogu (T-122/09, EU:T:2011:46) selle hagi, leides, et määrusega nr 1355/2008 rikutakse kaitseõigusi ja samuti on see puudulikult põhjendatud. Seetõttu tühistas Üldkohus määruse osas, milles seda kohaldati kõnealuses kohtuasjas hagejaks olnud kahe äriühingu suhtes.

20 Sellega paralleelselt esitas Finanzgericht Hamburg (Hamburgi maksukohus) kohtuvaidluse tõttu, mille pooled olid GLS ja Hamburgi linna peatolliamet ning mis käsitles määrusega nr 1355/2008 kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu sissenõudmist selle tolliasutuse poolt, 11. mail 2010 Euroopa Liidu Kohtule eelotsuse küsimuse kõnealuse määruse kehtivuse kohta.

21 Otsusega GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) tunnistas Euroopa Kohus määruse nr 1355/2008 kehtetuks.

22 Euroopa Kohus märkis selles otsuses, et alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt peavad mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul komisjon, kelle ülesanne on viia läbi uurimist ja võtta vastu ajutised dumpinguvastased määrused, ja nõukogu, kelle kohustus on võtta vastu lõplikud dumpinguvastased meetmed, uurima, kas asjaomase toote normaalväärtust on võimalik kindlaks määrata kolmandas turumajandusriigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel või hinna järgi, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajandusriigist teistesse riikidesse. Üksnes siis

kui selline kindlaksmääramine osutub võimatuks, võib normaalväärtuse kindlaks määrata muule mõistlikule alusele tuginedes. Järelikult pidi komisjon määruse nr 1355/2008 vastuvõtmiseni viinud uurimise käigus hindama nõutud hoolsusega talle kättesaadavaid andmeid, et leida turumajandusriikide seast „võrdlusriik". Euroopa Kohus tuvastas siis, et Eurostati (Euroopa Liidu statistikaamet) statistikast ilmneb, et aastatel 2002/2003–2006/2007 toimus KN alamrubriikide 2008 30 55, 2008 30 75 ja ex 2008 30 90 alla kuuluvate toodete märgatav import Euroopa Liitu kolmandatest turumajandusriikidest, eelkõige Iisraelist, Svaasimaalt, Taist ja Türgist. See statistika sisaldas kõnealuste toodete impordi kohta nimelt järgmisi andmeid (tonnides):

Impordi maht	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006	2006/2007 (UP)
Hiina	51 282,60	65 895,00	49 590,20	61 456,30	56 157,20
Iisrael	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Svaasimaa	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Türgi	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Tai	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

23 Neil asjaoludel oleks komisjon pidanud omal algatusel uurima, kas üks neist turumajandusriikidest oleks võinud olla „võrdlusriik" alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a tähenduses. Seetõttu leidis Euroopa Kohus, et nõukogu ja komisjon on rikkunud sellest sättest tulenevaid nõudeid, sest nad määrasid vaatlusaluse toote normaalväärtuse kindlaks samasuguse toote eest ühenduses tegelikult makstud või makstava hinna alusel, näitamata üles nõutud hoolsust, et määrata see väärtus lähtuvalt sama toote eest kolmandas turumajandusriigis makstud hinnast.

24 Selle kohta märkis Euroopa Kohus otsuse GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) punktis 35 vastuseks väitele, millega seati kahtluse alla Eurostati statistika asjakohasus, et esiteks puudutas taotletud statistika vaatlusalust toodet, ning teiseks ilmnes määruses nr 642/2008 mainitud statistika – mis käsitleb vaatlusaluse toote importi Hiinast – ja Euroopa Kohtule esitatud statistika võrdlusest, et viimatimainitu käsitles üksnes vaatlusaluse toote importi.

25 Komisjon avaldas 19. juunil 2012 Euroopa Liidu Teatajas teate, milles käsitletakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavatest tsitrusviljadest (mandariinidest jne) valmistatud toodete ja konservide impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastaseid meetmeid ning dumpinguvastase uurimise osalist taasalustamist Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavatest tsitrusviljadest (mandariinidest jne) valmistatud toodete ja konservide impordi suhtes (ELT C 175, lk 19), milles ta märkis, et ta otsustas taasalustada dumpinguvastast uurimist ja et „taasalustamine piirdub [kohtuotsuses GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) tehtud] Euroopa Kohtu järelduse rakendamisega". Selle teatega informeeriti ühtlasi tolliasutusi, et võttes arvesse kõnealust kohtuotsust, ei kohaldata asjaomaste toodete impordi suhtes Euroopa Liitu enam dumpinguvastaseid meetmeid ning et määruse nr 1355/2008 kohaselt sisse nõutud tollimaksud asjaomase toote eest tuleb tagasi maksta või tuleb neid vähendada.

26 Nõukogu võttis 18. veebruaril 2013 vastu määruse nr 158/2013. Viidatud määrus jõustus 23. veebruaril 2013 ja selle kehtivus lõppes 31. detsembril 2013.

27 Määruse nr 158/2013 põhjendused 32, 33, 43, 47, 48, 54 ja 86 on sõnastatud järgmiselt:

„(32) […] tõlgendas kohus võrdlusriigi [kindlaksmääramist puudutavas] otsuses [GLS (C-338/10, EU:C:2012:158)] statistikat, mille komisjon esitas 27. juulil 2011 kohtule, üksnes vaatlusalust toodet käsitlevate andmetena. Komisjon vaatas kõnealuse statistika hulka kuuluvate CN–koodide ulatuse uuesti läbi ning tuleks märkida, et kõnealune statistika ei piirdu üksnes tootega, mille suhtes meetmed on kehtestatud, vaid käsitleb tervikuna CN–koode 2008 30 55, 2008 30 75

ja 2008 30 90. [Eurostati statistikas mainitud ja uurimise ajal olemas olnud] riikide statistilised andmed, mis hõlmavad CN–koodidest 2008 30 55 ja 2008 30 75 ainult vaatlusalust toodet või samasugust toodet, on uurimisperioodil järgmised:

Riik	Impordi maht (tonnides)
[Hiina]	49 791,30
Tai	666,10
Türgi	151,20
Iisrael	4,80
Svaasimaa	0

(33) CN–koodi 2008 30 90 all sisaldas statistika lisaks vaatlusalusele tootele ka muid tooteid. Selle tulemusena ei ole selle CN–koodi puhul võimalik teha mingeid järeldusi samasuguse toote impordi kohta. Seega ei ole statistika põhjal võimalik järeldada, et Iisraelist või Svaasimaalt imporditi uurimisperioodil samasugust toodet.

[…]

(43) […] [T]uleks toonitada, et komisjon otsustas taasalustada esialgset uurimist piiratud ulatuses, piirdudes võrdlusriigi võimaliku väljaselgitamisega. Uut uurimisperioodi kindlaks ei määratud, vastupidi lähenemisviisile, mida järgiti otsuseni viinud kohtuasjas Industrie des poudres sphériques *vs.* nõukogu [(C-458/98 P, EU:C:2000:531)]. Sealjuures lähtuti kaalutlusest, et kui dumpinguvastane tollimaks on sisse seatud, moonutab selle olemasolu kõiki uue uurimisperioodi jooksul kogutud andmeid, eriti seoses kahju kindlaksmääramisega. Komisjon leiab, et poolte tõstatatud küsimusi seoses dumpingu väidetava puudumisega käesoleval hetkel on võimalik asjakohasemalt arutada vahepealse läbivaatamise raamistikus vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3. Arvestades, et esialgse uurimise puhul analüüsitakse uurimisperioodi kahju olemasolu tagantjärele, analüüsitakse vahepealsel läbivaatamisel kahju edasiulatuvalt, sest läbivaatamise objektiks oleva uurimisperioodi vältel vaadeldavat kahju mõjutab tõenäoliselt dumpinguvastase tollimaksu olemasolu.

[…]

(47) Kohtuotsuses [GLS C-338/10, EU:C:2012:158] osutas kohus neljale konkreetsele riigile, kust Eurostati andmete kohaselt võidaks CN koodide 2008 30 55, 2008 30 75 ja ex 2008 30 90 all märkimisväärselt liitu importida. Need riigid on Iisrael, Svaasimaa, Tai ja Türgi. Seda asjaolu silmas pidades pöördus komisjon kõnealuste riikide Euroopa Liidu juures asuvate esinduste kaudu asjaomaste riikide ametiasutuste poole. Nende kõigiga võeti ühendust enne uurimise osalist taasalustamist ja veel kord taasalustamise ajal. Kõnealustel esindustel, aga ka Euroopa Liidu delegatsioonidel nimetatud neljas riigis paluti välja selgitada võimalikud samasuguse toote kohalikud tootjad ja nende olemasolu korral aidata luua nendega koostöö.

(48) Kuigi Svaasimaa ja Tai Euroopa Liidu juures asuvate esinduste poole pöörduti kaks korda, ei saadud neilt ühtegi vastust. Vastused saadi Iisraeli ja Türgi esindustelt. Türgi esindus esitas kuue väidetava tootja aadressid, samas kui Iisraeli esindus teatas komisjoni talitustele, et samasugust toodet uurimisperioodil Iisraelis ei toodetud (ega toodeta käesoleval hetkel).

[…]

(54) Võttes arvesse poolte märkusi, kõnealuste märkuste analüüsi ning vaatamata komisjoni talituste märkimisväärsetele jõupingutustele kolmandate riikide võimalike tootjate koostöö puudumist, jõuti järeldusele, et normaalväärtust ei ole võimalik määrata kolmandas turumajanduslikus riigis kehtiva hinna arvestusliku väärtuse alusel, nagu on sätestatud algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis a.

[…]

(86) Seoses väitega, et kahju analüüs peaks põhinema uuematel andmetel […], tuleks märkida, et kõiki uuemaid andmeid mõjutab asjaolu, et dumpinguvastane tollimaks on sisse seatud. Seepärast on uuemate andmete analüüsimisel asjakohaseks vahendiks algmääruse artikli 11 lõikes 3 sätestatud vahepealne läbivaatamine, mitte uus uurimine […].”

Kohtuasja C-283/14 aluseks olevad asjaolud

28 CM Eurologistik osutab ladustamis- ja turustamisteenuseid. 20. märtsil 2013 paigutas CM Eurologistik nõuetekohaselt heaks kiidetud tollilattu 48 000 kasti Hiinast pärit 312-grammiseid mandariinikonserve ilma alkoholilisandita ja suhkrulisandiga (13,95%), mis kuuluvad TARIC (ühenduste integreeritud tariif) alamrubriiki 2008 30 75 90. 25. märtsil 2013 paigutas ta uuesti sama koguse kaupa samasse tollilattu.

29 Aprillis 2013 võttis CM Eurologistik tollilaost kolmel korral kokku eespool nimetatud konserve, mis vastas ligikaudu 19 296 kilogrammile (kg) mandariinidele ja esitas seejärel kõnealuste kaupade vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni.

30 Duisburgi peatolliamet määras 7. mai 2013. aasta otsusega CM Eurologistiku poolt tasumisele kuuluva dumpinguvastase tollimaksu suuruseks 9 657,99 eurot.

31 CM Eurologistik esitas selle otsuse peale vaide, tuues põhjenduseks määruse nr 158/2013 kehtetuse.

32 Viidatud peatolliamet jättis 9. septembri 2013. aasta otsusega selle vaide rahuldamata põhjendusel, et määrus nr 158/2013 oli tema suhtes siduv ja et ta ei olnud selle kohaldamisel eksinud.

33 CM Eurologistik esitas selle otsuse peale kaebuse Finanzgericht Düsseldorf'ile (Düsseldorfi maksukohus), tuginedes samale põhjusele, mille ta oli esitanud oma vaides.

34 Finanzgericht Düsseldorf (Düsseldorfi maksukohus) otsustas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas määrus nr 158/2013 on kehtiv?”

Kohtuasja C-284/14 aluseks olevad asjaolud

35 GLS impordib Euroopa Liitu Hiinast pärit mandariinikonserve.

36 Hamburgi linna peatolliamet nõudis 3. aprilli 2013. aasta otsusega GLS-ilt sisse imporditollimaksud, sealhulgas 62 983,52 eurot dumpinguvastast tollimaksu määruse nr 158/2013 alusel.

37 GLS esitas 30. aprillil 2013 nimetatud tolliametile selle otsuse peale vaide, põhjendades seda määruse nr 158/2013 kehtetusega.

38 Peatolliamet jättis 24. mai 2013. aasta otsusega selle vaide põhjendamatuse tõttu rahuldamata. Seejuures viitas ta asjaolule, et ta ei ole pädev hindama Euroopa Liidu institutsioonide poolt vastu võetud määruste kehtivust.

39 GLS esitas selle otsuse peale 26. juunil 2013 Finanzgericht Hamburgile (Hamburgi maksukohus) kaebuse.

40 Finanzgericht Hamburg (Hamburgi maksukohus) otsustas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas määrus nr 158/2013 on kehtiv, ehkki ei ole läbi viidud selle vastuvõtmise kuupäevale ajaliselt lähedast iseseisvat dumpinguvastast uurimist, vaid järgiti üksnes seda dumpinguvastast uurimist, mis oli juba varem teostatud ajavahemiku 1. oktoobrist 2006 kuni 30. septembrini 2007 kohta, kuigi vastavalt Euroopa Kohtu järeldustele kohtuotsuses GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) rikuti selle uurimise läbiviimise käigus määrusest nr 384/96 tulenevaid kohustusi, mille tagajärjel Euroopa Kohus [tunnistas] nimetatud kohtuotsuses [kehtetuks] määruse nr 1355/2008 […], mis oli vastu võetud selle uurimise järel?”

41 Euroopa Kohtu presidendi 16. juuli 2014. aasta otsusega liideti kohtuasjad C-283/14 ja C-284/14 kirjalikuks ja suuliseks menetlemiseks ning kohtuotsuse tegemiseks.

Eelotsuse küsimuste analüüs

Sissejuhatavad märkused

42 Eelotsusetaotluste põhjendustest nähtub, et eelotsusetaotluse esitanud kohtute väljendatud kahtlused määruse nr 158/2013 kehtivuse kohta langevad osaliselt kokku. Võttes arvesse nende kahtluste laadi, tuleb märkida, et eelotsuse küsimustega, mida tuleb osaliselt käsitleda koos, paluvad eelotsusetaotluse esitanud kohtud sisuliselt selgitada, kas määrus nr 158/2013 on kehtetu järgmistel põhjustel:

— määruses nr 384/96 või sellele järgnenud alusmääruses puuduvad sätted, milles oleks sõnaselgelt ette nähtud, et menetlust on võimalik pärast dumpinguvastase määruse kehtetuks tunnistamist taasalustada;

— rikutud on alusmääruse artikli 6 lõiget 9;

— rikutud on alusmääruse artikli 6 lõiget 1;

— määruses nr 158/2013 esitatud põhjendus õigustamaks nõukogu ja komisjoni otsust säilitada algne võrdlusperiood on ebaseaduslik;

— rikutud on ELTL artiklit 266.

43 Oma seisukohtades tuginevad põhikohtuasja kaebajad kahele täiendavale määruse nr 158/2013 kehtetuse põhjusele, mis käsitlevad sisuliselt seda, et eiratud on alusmääruse ajalist kohaldamisala ning rikutud selle määruse artikli 2 lõike 7 punkti a.

44 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb siiski, et ELTL artiklis 267 sätestatud menetluses eristatakse selgelt siseriiklike kohtute ja Euroopa Kohtu ülesandeid ning üksnes siseriiklik kohus, kus menetlus toimub ja kes peab lõpuks asjas otsuse tegema, saab asja eripärast lähtuvalt hinnata nii vajadust saada kohtuotsuse tegemiseks Euroopa Kohtult eelotsus kui ka Euroopa Kohtule esitatud küsimuste asjakohasust (kohtuotsus Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 26).

45 Samuti nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et ELTL artikkel 267 ei kujuta endast õiguskaitsevahendit siseriiklikus kohtus menetletava asja pooltele, mistõttu ei saa Euroopa Kohus põhimõtteliselt uurida liidu akti kehtivust üksnes põhjusel, et üks pooltest tõstatas selle küsimuse Euroopa Kohtule esitatud kirjalikes seisukohtades (vt selle kohta kohtuotsus Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).

46 Neil asjaoludel ei tule määruse nr 158/2013 kehtivuse kontrolli laiendada nendele võimalikele kehtetuse põhjustele, millele eelotsusetaotluse esitanud kohtud ei ole viidanud.

Määruses nr 384/96 või sellele järgnenud alusmääruses puuduvad sätted, milles oleks sõnaselgelt ette nähtud, et menetlust on võimalik pärast dumpinguvastase määruse kehtetuks tunnistamist taasalustada

47 Oma küsimusega soovib kohtuasjas C-284/14 eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada seda, kas määrus nr 158/2013 on kehtetu, sest nõukogu ja komisjon tegid otsuse menetlust taasalustada, kuigi määrus nr 384/96 ega ka sellele järgnenud alusmäärus niisugust võimalust ette ei näe.

48 Seoses sellega olgu meenutatud, et kui Euroopa Kohus tuvastab ELTL artikli 267 alusel algatatud menetluses liidu õigusakti kehtetuse, on tema otsuse õiguslikuks tagajärjeks asjaomastele institutsioonidele tekkiv kohustus võtta tuvastatud õigusvastasuse kõrvaldamiseks vajalikud meetmed, kuna ELTL artiklis 266 seoses tühistatud kohtuotsustega kehtestatud kohustust kohaldatakse analoogia alusel ka kohtuotsustele, millega tunnistatakse kehtetuks liidu õigusakt (vt selle kohta kohtuotsus Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, punkt 124 ja seal viidatud kohtupraktika).

49 Selle kohustuse täitmiseks peavad asjaomased institutsioonid järgima mitte ainult tühistava või kehtetuks tunnistava kohtuotsuse resolutsiooni, vaid ka selle põhjendusi, mis viisid otsuse tegemiseni ja mis kujutavad endast otsuse alust selles mõttes, et need on resolutsiooni täpse tähenduse mõistmiseks möödapääsmatud. Põhjendused näitavad nimelt ühelt poolt ära selle, milline säte tunnistati õigusvastaseks, ja teiselt poolt resolutsioonis tuvastatud õigusnormi rikkumise täpsed põhjused, ning et asjaomane institutsioon peab neid arvestama tühistatud või kehtetuks tunnistatud akti asendamisel (vt selle kohta kohtuotsused Asteris jt *vs*. komisjon, 97/86, 99/86, 193/86 ja 215/86, EU:C:1988:199, punkt 27; Hispaania *vs*. komisjon, C-415/96, EU:C:1998:533, punkt 31, ning Itaalia *vs*. komisjon, C-417/06 P, EU:C:2007:733, punkt 50).

50 Siiski on oluline meelde tuletada, et esiteks kohustab ELTL artikkel 266 institutsioone, kelle õigusakt on tühistatud, üksnes võtma tühistava kohtuotsuse täitmiseks vajalikke meetmeid (kohtuotsus komisjon *vs*. AssiDomän Kraft Products jt, C-310/97 P, EU:C:1999:407, punkt 50), ja teiseks, et liidu akti tühistamine ei mõjuta ilmtingimata selle ettevalmistavaid akte (kohtuotsus Limburgse Vinyl Maatschappij jt *vs*. komisjon, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ja C-254/99 P, EU:C:2002:582, punkt 73).

51 Järelikult võivad need institutsioonid – välja arvatud juhul, kui tuvastatud rikkumine toob endaga kaasa kogu menetluse tühisuse – eelmist tühistatud või kehtetuks tunnistatud õigusakti asendava uue akti vastuvõtmiseks taasalustada menetlust selles etapis, milles rikkumine toimus (vt selle kohta kohtuotsus Itaalia *vs*. komisjon, C-417/06 P, EU:C:2007:733, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).

52 Eeltoodut arvesse võttes ei ole selleks, et tühistatud või kehtetuks tunnistatud akti kehtestanud institutsioonid võiksid menetluse taasalustamise võimalust kasutada, vajalik, et see võimalus oleks kohaldatavas õigusnormis selgelt ette nähtud. Pealegi on Euroopa Kohus konkreetsele õiguslikule alusele viitamata juba sedastanud, et institutsioonidel oli selline võimalus pärast kohtuotsust, millega dumpinguvastased tollimaksud kehtestanud määrus tühistati (vt selle kohta kohtuotsus Industrie des poudres sphériques *vs*. nõukogu, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punktid 82 ja 94).

53 Põhikohtuasjades seisnes Euroopa Kohtu poolt kohtuasjas GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) tuvastatud rikkumine selles, et komisjon ei olnud omal algatusel uurinud, kas mõni uurimise ajal olemas olnud Eurostati statistikas mainitud riikidest võiks olla võrdlusriik alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a tähenduses, ja seega ei olnud nõukogu ja komisjon tegutsenud nõutud hoolsusega, mis on vajalik vaatlusaluse toote normaalväärtuse kindlaksmääramiseks sama toote eest kolmandas turumajandusriigis makstavate hindade alusel.

54 Kuna selline rikkumine ei mõjutanud menetlust tervikuna, vaid ainult nimetatud normaalväärtuse kindlaksmääramise osa, võisid nõukogu ja komisjon kohtuotsuse GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) täitmiseks otsustada taasalustada menetlust alles uurimise etapis, mis puudutas kõnealuse normaalväärtuse kindlaksmääramist, ja seda isegi siis, kui sellist võimalust ei ole sõnaselgelt ette nähtud ei määruses nr 384/96 ega sellele järgnenud alusmääruses.

55 Sellest tuleneb, et asjaolu, et määrus nr 384/96 ega sellele järgnenud alusmäärus ei näe nõukogule ja komisjonile ette võimalust taasalustada menetlust pärast seda, kui dumpinguvastane määrus on kehtetuks tunnistatud, ei saa endaga kaasa tuua määruse nr 158/2013 kehtetust.

Alusmääruse artikli 6 lõike 9 väidetav rikkumine

56 Eelotsusetaotluse esitanud kohtud paluvad sisuliselt selgitada, kas määrus nr 158/2013 on kehtetu põhjusel, et uurimine lõpetati rohkem kui 15 kuud pärast selle avamist, kusjuures selline asjaolu kujutab endast eelotsusetaotluse esitanud kohtute arvates alusmääruse artikli 6 lõike 9 rikkumist.

57 Nagu on märgitud käesoleva otsuse punktis 54, peab juhul, kui uurimise käigus on toimunud rikkumine – nagu käesolevas asjas –, olema asjaomastel institutsioonidel võimalus taasalustada menetlust selles uurimise etapis, milles rikkumine toimus.

58 Kõnealusest artikli 6 lõikest 9 tuleneb küll, et kui dumpinguvastane menetlus on algatatud, tuleb sellele järgnev uurimine igal juhul lõpetada 15 kuu jooksul pärast selle algatamist.

59 Siiski tuleb tõdeda, et kuna artikli 6 lõige 9 viitab selgelt alusmääruse artikli 5 lõike 9 alusel avatud menetlustele, siis puudutab see ainult esialgseid menetlusi, mitte aga menetlusi, mis on taasalustatud pärast tühistamise või kehtetuks tunnistamise kohtuotsust.

60 Sellal kui nimetatud sättes ette nähtud 15 kuu pikkuse tähtaja eesmärk on tagada alusmääruses kehtestatud menetluste kiire läbiviimine, viiks eelotsusetaotluse esitanud kohtute pakutud tõlgendus selle määruse artikli 6 lõikele 9 praktikas alusmääruses ette nähtud menetluste alusetu pikendamiseni, kohustades institutsioone neid menetlusi taolise kohtuotsuse tagajärjel täielikult uuesti alustama, ja viivitades niimoodi nende lõpetamisega.

61 Eeltoodust tuleneb, et kõne all oleva taasalustatud menetluse suhtes ei saa kohaldada algsete menetluste tarbeks ette nähtud 15 kuu pikkust tähtaega, mistõttu ei saa määrust nr 158/2013 eelotsusetaotluse esitanud kohtute toodud põhjusel kehtetuks tunnistada.

Alusmääruse artikli 6 lõike 1 väidetav rikkumine

62 Eelotsusetaotluse esitanud kohtud küsivad sisuliselt, kas määrus nr 158/2013 on kehtetu põhjusel, et dumpingu olemasolu kindlakstegemiseks otsustasid nõukogu ja komisjon mitte läbi viia uut uurimist kaasajastatud võrdlusperioodi alusel, kusjuures see asjaolu kujutab endast eelotsusetaotluse esitanud kohtute arvates alusmääruse artikli 6 lõike 1 rikkumist.

63 Seoses sellega tuleb meenutada, et asjaomases artikli 6 lõikes 1 on sätestatud, et uurimise tarbeks kasutatav võrdlusperiood peab tavaliselt hõlmama vähemalt kuue kuu pikkust menetluse algatamisele vahetult eelnevat ajavahemikku.

64 Kohtuotsuse GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) täitmiseks otsustasid aga nõukogu ja komisjon taasalustada menetlust dumpingu olemasolu kindlakstegemist käsitlevas uurimise etapis, jättes algse võrdlusperioodi samaks.

65 Euroopa Kohtul on juba siiski olnud võimalus sedastada nõukogu 11. juuli 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 2423/88 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT L 209, lk 1), artikli 7 lõike 1 punkti c kohta, mille sätted olid analoogsed alusmääruse artikli 6 lõikele 1, et selles sättes ette nähtud dumpinguvastaste uurimiste puhul arvesse võetava võrdlusperioodi kindlaksmääramise eeskirjad on soovituslikud, mitte kohustuslikud (kohtuotsus Industrie des poudres sphériques *vs.* nõukogu, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 88).

66 Nagu märgivad eelotsusetaotluse esitanud kohtud, tuleneb küll kohtuotsuse Industrie des poudres sphériques *vs.* nõukogu (C-458/98 P, EU:C:2000:531) punktist 92, et uurimismenetlus tuleb viia läbi nii värske teabe põhjal kui võimalik, määramaks dumpinguvastased tollimaksud, mis oleksid kohased kaitsmaks ühenduse vastavat tootmisharu dumpingu eest.

67 Samas nähtub alusmääruse artikli 11 lõikest 2, et sama võrdlusperioodi kohta käivate andmete alusel võivad asjaomased institutsioonid säilitada viie aasta jooksul dumpinguvastased tollimaksud, mis on kohased kaitsmaks ühenduse vastavat tootmisharu dumpingu eest.

68 Kuigi käesoleval juhul tuginesid institutsioonid määruse nr 158/2013 kehtestamisel määruse nr 1355/2008 vastuvõtmise aluseks olnud võrdlusperioodi andmetele, tuleb tõdeda, et määrus nr 158/2013 piirdub vaid dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamisega ajavahemikuks, mil kohtuotsuses GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) kehtetuks tunnistatud määrus nr 1355/2008 oleks pidanud kehtima.

69 Neil asjaoludel ja arvestades käesolevate kohtuasjade spetsiifilist konteksti, milles institutsioonid pidid tegema järeldusi kehtetuks tunnistamise otsusest, heastades ebaseaduslikkust, mis puudutas ainult ühte menetlusosalist, kujutasid uurimise kestel kogutud andmed endast piisavalt värskeid andmeid käesoleva kohtuotsuse punktis 66 meenutatud kohtupraktika tähenduses, et põhjendada dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist kuni määruse nr 158/2013 kehtivuse lõppemiseni.

70 Sellest järeldub, et pärast menetluse taasalustamist võisid nõukogu ja komisjon alusmääruse artikli 6 lõiget 1 rikkumata mitte tugineda kaasajastatud võrdlusperioodile, et määrata kindlaks vaatlusaluse toote normaalväärtus. Seega ei saa määrust nr 158/2013 uue uurimise puudumise tõttu kehtetuks tunnistada.

Määruses nr 158/2013 esitatud põhjendus õigustamaks nõukogu ja komisjoni otsust säilitada algne võrdlusperiood on väidetavalt ebaseaduslik

71 Kohtuasjas C-283/14 eelotsusetaotluse esitanud kohus palub sisuliselt selgitada, kas määrus nr 158/2013 on kehtetu, sest määruse põhjendustes 43 ja 86 on õigustamaks nõukogu ja komisjoni otsust säilitada algne võrdlusperiood esitatud selle kohtu arvates õigusvastane põhjendus, st et määrusega nr 642/2008 ja seejärel määrusega nr 1355/2008 sisse seatud dumpinguvastased tollimaksud moonutaks kindlasti hilisemat perioodi puudutavat mis tahes uurimist, ja et seepärast on uuemate andmete analüüsimisel asjakohaseks vahendiks alusmääruse artikli 11 lõikes 3 sätestatud vahepealne läbivaatamine.

72 See kohus märgib esiteks, et algse uurimise perioodil 1. oktoobrist 2006 kuni 30. septembrini 2007 kohaldati samuti kaitsemeetmeid vastavalt määrustele 1964/2003 ja 658/2004. See aga ei takistanud asjaomaseid institutsioone seda ajavahemikku võrdlusperioodina kasutamast. Teiseks, kuna alusmääruse artikli 11 lõikes 3 mööndakse, et vahepealne läbivaatamine on võimalik võttes võrdlusperioodiks ajavahemiku, mil dumpinguvastane tollimaks kehtis, siis peaks see olema samamoodi ka dumpinguvastase menetluse taasalustamise korral.

73 Käesoleva kohtuotsuse punktides 54 ja 70 on siiski sedastatud, et kohtuotsuse GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) täitmiseks võisid nõukogu ja komisjon õiguspäraselt otsustada taasalustada menetlust alles vaatlusaluse toote normaalväärtuse kindlaksmääramist käsitlevas etapis ja mitte tugineda kaasajastatud võrdlusperioodile. Neil asjaoludel ei saa seda järeldust seada kahtluse alla fakt – kui eeldada, et „see on tõendatud" –, et määruse nr 158/2013 põhjendustes 43 ja 86 tuginetakse õigusvastasele põhjendusele, et õigustada nõukogu ja komisjoni valikut säilitada algne võrdlusperiood. Järelikult ei saa määrust nr 158/2013 eespool toodud põhjusel kehtetuks tunnistada.

ELTL artikli 266 väidetav rikkumine

74 Eelotsusetaotluse esitanud kohtud küsivad, kas määrus nr 158/2013 on kehtetu põhjusel, et see võeti vastu ELTL artiklit 266 rikkudes, sest selle määruse põhjendustes 32 ja 33 on nõukogu ja komisjon vastupidi Euroopa Kohtu seisukohale kohtuotsuses GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) leidnud, et KN alamrubriik 2008 30 90 hõlmab lisaks vaatlusalusele tootele ka muid tooteid, ja seetõttu on nad arvesse võtnud vaatlusaluse toote muid impordimahtusid kui on märgitud eelnimetatud kohtuotsuses.

75 Sellega seoses tuleb meenutada, et ELTL artiklis 266 on sätestatud, et juhul, kui õigusakt on tühistatud või kehtetuks tunnistatud, peavad selle õigusakti kehtestanud institutsioonid võtma ainult selle kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed.

76 Seega on institutsioonidel lai kaalutlusruum otsustamaks, milliseid meetmeid rakendada, et teha tühistavast või kehtetuks tunnistavast kohtuotsusest järeldused, kusjuures – nagu on selgitatud käesoleva kohtuotsuse punktis 49 – need meetmed peavad olema kooskõlas asjaomase kohtuotsuse resolutsiooni ja põhjendustega, mis kujutavad endast selle alust.

77 Kohtuotsuse GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) täitmiseks viisid nõukogu ja komisjon käesoleval juhul küll läbi põhjaliku analüüsi Eurostati teatavate statistiliste andmete suhtes, mis käsitlesid selles kohtuotsuses mainitud impordimahtusid. Selle analüüsi järel sedastasid aga institutsioonid, kes olid hinnanud KN alamrubriiki 2008 30 90 kuuluvate toodete laadi teisiti, et teatavad impordimahud erinevad Euroopa Kohtu viidatutest.

78 Siiski ei pidanud Euroopa Kohus määruse nr 1355/2008 kehtetuse tuvastamiseks kohtuotsuses GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) vajalikuks nimetatud andmeid põhjalikult analüüsida. Euroopa Kohus märkis, et need andmed näitavad, et vaatlusalust toodet valmistati kogustes, mis ei ole tähtsusetud, sellistes turumajandusriikides nagu Iisrael, Svaasimaa, Tai ja Türgi, ning et sellest võis järeldada, et komisjon jättis omal algatusel uurimata, kas mõni nendest riikidest, mida oli mainitud uurimise ajal kättesaadavates Eurostati andmetes, võis olla võrdlusriik alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a tähenduses.

79 Seega on Euroopa Kohtu sedastused toodete kohta, mis kuuluvad Eurostati statistikas KN alamrubriigi 2008 30 90 alla, või selles statistikas mainitud vaatlusaluse toote impordimahtude kohta, institutsioonidele siduvad selles mõttes, et need näitavad – nagu Euroopa Kohus otsuse GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) punktis 34 märkis –, et komisjon oleks pidanud omal algatusel analüüsima, kas mõni statistikas nimetatud riikidest võis olla võrdlusriik alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a tähenduses.

80 Samas, olenemata määruse nr 158/2013 põhjendustes 31–33 esitatud kõnealuse statistika tõlgendusest, nähtub eelkõige selle määruse põhjendustest 47 ja 48, et institutsioonid on Euroopa Kohtu sellekohaseid järeldusi arvesse võtnud, kontrollides iga riiki, mida oli mainitud Euroopa Kohtu poolt otsuses GLS (C 338/10, EU:C:2012:158) analüüsitud statistikas.

81 Neil asjaoludel ja leides vastupidi Euroopa Kohtu hinnangule otsuses GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), et KN alamrubriik 2008 30 90 hõlmab lisaks vaatlusalusele tootele ka teisi tooteid, ning võttes arvesse vaatlusaluse toote teisi impordimahte kui neid, mis oli märgitud kõnealuses kohtuotsuses, ei ole nõukogu ja komisjon ELTL artiklit 266 rikkunud.

82 Sellest tuleneb, et määrust nr 158/2013 ei pea ELTL artikli 266 rikkumise tõttu kehtetuks tunnistama.

83 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb sedastada, et esitatud eelotsuse küsimuste analüüsist ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada määruse nr 158/2013 kehtivust.

Kohtukulud

84 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Esitatud eelotsuse küsimuste analüüsist ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada nõukogu 18. veebruari 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 158/2013, millega taaskehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate tsitrusviljadest (mandariinidest jne) valmistatud toodete ja konservide impordi suhtes, kehtivust.

Allkirjad